

Henk Hoefakker

Denne gang sætter vi to små sektioner under lup. Næmlig sektionerne *Jimenezii* og *Kierschlegeria*. Begge sektioner indeholder hver især kun en art og er derfor meget specielle, nemlig *Fuchsia jimenezii* og *Fuchsia lycioides*.

F. jimenezii er meget lidt kendt.

F. jimenezii

Den eneste art i sektionen *Jimenezii* er opkaldt efter Alfonso Jimenez Munoz, en botaniker fra Costa Rica. Dennis Breedlove, Paul Berry og Peter Raven har beskrevet den i 1982 og givet den sit navn. Den forekommer meget sjældent i de mellemamerikanske lande Panama og Costa Rica, hvor den vokser i en højde på mellem 1500 og 1900 m i den fugtige vegetation i de stedsegrønne tågefylde skove.

På disse naturlige voksesteder kan man se, at planterne trives allerbedst i den porøse skovmuld (omtrent svarende til en slags orkidéjord). Nedenunder ligger ofte et klippefyldt underlag med vandgennemrisling. Desuden forlanger de en høj luftfugtighed. Disse vækstbetingelser for arten forsøger jeg at efterligne på denne måde: Underst i potten lægger jeg grove barkstykker og sætter potten i vand, så barklaget kommer til at stå i vand, mens den egentlige plantejord ikke gør det.

F. jimenezii

F. jimenezii

Det fungerer perfekt. Den nye vækst af stængler og blade falder i perioden fra december til maj, og det kan kun lade sig gøre i væksthus. Men der er det ofte for koldt og for fugtigt, eller også for varmt på grund af forårssolen. Derfor bliver denne fuchsia lidt af et smertensbarn.

F. jimenezii har mørkegrønne modsatstillede ovale blade og små rosarøde-røde blomster, som sidder i små klaser på korte stilke. På grund af disse små klaser minder denne art en smule om en mini-arborescens. Dette viser sig også i et gammelt navn *Fuchsia arborescens sensu*, som betyder "Fuchsia arborescens lignende". Jimenez var den første, som fastslog den som en selvstændig art.

Den *F. jimenezii*, som er i omløb hos os, er i alle henseender noget mørkere og har nogle lidt mere iøjnefaldende klaser end blomsterstanden hos den oprindeligt beskrevne vildart. Sandsynligvis er der tale om, at den har en anden afstamning. Alt i alt er det ikke en plante, der er nem at dyrke, men den er alt besværet værd, når man kan få den til at blomstre.

F. lycioides

Fuchsia lycioides er også en speciel fuchsia. Først og fremmest på grund af den begrænsede forekomst i et lille område i Chile ca. midtvejs på kyststrækningen. Navnet *Kierschlegeria* blev i 1835 for første gang publiceret som en art i sektion *Fuchsia* og navngivet af Edouard Spach, men snart derefter blev det navnet på en selvstændig sektion. Vi må antage, at Hr. Spach dermed har villet ære en af sine bekendte, som hed Kierschleger (måske Frédéric Kirschleger (1762-1849), læge og botaniker fra Elsass)*

F. lycioides blev allerede i året 1800 beskrevet under dette navn af Henry C. Andrews. Han benævnte den sådan på grund af en vis lighed med en buksbom-art, *Lycium afrum*. Ligheden skyldes to egenskaber. Den ene er de tornagtige gevækster på grenene af *F. lycioides* og den anden er, at bærrerne er næsten ens på begge arter. I det område, hvor *F. lycioides* vokser, er den årlige nedbør begrænset til kun 150-450 mm og i tørketiden hersker der et ørkenagtigt klima (til sammenligning er den årlige gennemsnitsnedbør 598 mm i Sion og i Zürich 1086 mm)*. Man må forestille sig en stenagtig ørken, hvor der på grund af kystens nærhed også indtræffer stærke vinde fra havet.

F. lycioides

Denne art danner oprette buske, forgrener sig sparsomt og udvikler sig i det lange løb noget knortet. Allerede tidligt om foråret springer den ud med lysegrønne små blade. I årets løb bliver bladene mørkere og stivere og en del af dem falder af. Bladhæftet bliver siddende på planten og fremtræder som de omtalte karakteristiske "torne".

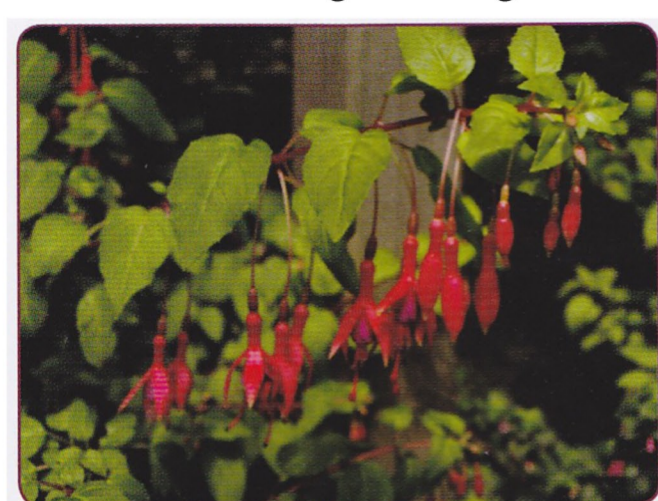
F. lycioides

Det er en rigt blomstrende art med små rosarøde blomster. De bliver bestøvet af små kolibrier, som selv er meget afhængige af *F. lycioides*. Dagen igennem blæser en så stærk vind fra havet, at kolibrierne ikke kan samle nektar. Det må de gøre tidligt om morgenen eller om eftermiddagen, når vinden har lagt sig. Der findes planter med tvekönnede blomster, men også planter med hunlige eller hanlige blomster, som er noget mindre. Der skelnes mellem tre varianter: *F. lycioides var. parviflora*, *F. lycioides var. spinosa* og *F. lycioides var. lycioides*.

Der er også fundet naturlige krydsninger af *F. lycioides* med *F. magellanica*, da denne også forekommer i området. På grund af en fejlbehæftet publikation i året 1807 optrådte denne krydsning i lang tid som *F. lycioides*, indtil "Botanischen Fachgruppe" i 1984 kom i besiddelse af den ægte *F. lycioides* via Botanischer Garten Wageningen. 'Rosea' er en prægtig rigt blomstrende krydsning af *F. Lycioides x F. magellanica*. 'Chilco' har en noget kraftigere blomstring

F. rosea

F. chilco

og er en krydsning af *F. magellanica x F. lycioides var. spinosa*. Der findes endnu en krydsning 'Thilco', som er en lignende krydsning men med *F. lycioides var lycioides*.

* tilføjet af den tyske oversætter (he)

Kilde: *Fuchsiana* 5/2011

Oversat til tysk af Hans Eggenberger (he)
Dansk oversættelse ved Else Højbjerg